

Podporucznik Izydor Golenia

Syn Stanisława i Marii z domu Rejman, urodzony 20 stycznia 1910 roku w Dębiniu. W 1928 roku ukończył Gimnazjum i Liceum im. Henryka Sienkiewicza w Łańcucie. W 1938 roku ukończył studia magisterskie z filozofii oraz w zakresie fizyki na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Od 1933 był członkiem zarządu Koła Matematyczno- Fizycznego Studentów Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. W styczniu 1939 roku ukończył kurs obrony przeciwlotniczo-gazowej III kategorii. W wojnie obronnej 1939 roku walczył w 40 Pułku Piechoty „Dzieci Lwowskich”. Po 17 września dostał się do niewoli rosyjskiej i trafił 2 listopada 1939 roku do obozu jeńców wojennych w Kozielsku, około 250 km na południowy wschód od Smoleńska. Obóz znajdował się w klasztorze Pustelnia Optyńska. Podporucznik Golenia zamordowany został przez NKWD na przełomie kwietnia i maja 1940 roku. Spoczywa w zbiorowej mogile w lesie katyńskim. Rodzina po zamordowanym posiada wyłącznie świadectwo maturalne, dyplom ukończenia Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, świadectwo ukończenia kursu obrony i kartkę pocztową z Kijowa.

W 2007 roku pośmiertnie awansowany do stopnia porucznika.

Dąb pamięci, poświęcony porucznikowi Izydorowi Golenia został posadzony 30.04. 2010r. na terenie Publicznego Gimnazjum im. Jana Pawła II w Białobrzegach. Opiekę nad dębem sprawują uczniowie szkoły.